

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, 1948 i 1986) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w tym przedsiębiorstwo energetyczne będące właścicielem systemu przesyłowego gazowego, które dokonują na potrzeby własne przywozu gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

2) w art. 24:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 3,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego utrzymuje się fizycznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, z zastrzeżeniem art. 24a.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Operator systemu magazynowania przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych, według stanu na dzień 31 maja, charakterystykę instalacji magazynowej, w której są utrzymywane zapasy obowiązkowe gazu ziemnego wraz ze szczegółowym wykazem podmiotów utrzymujących zapasy obowiązkowe w tej instalacji i ilością tych zapasów, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia całkowitej ilości

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz ustawę z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

zapasów tego gazu z danej instalacji do systemu gazowego, do dnia 15 czerwca każdego roku lub na żądanie operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych.

3b. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych dokonuje weryfikacji technicznych możliwości dostarczania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego, w okresie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania kompletnych dokumentów, oraz przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi URE informacje o wynikach dokonanej weryfikacji.”;

3) w art. 24a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być utrzymywane fizycznie poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego, pod warunkiem że:

- 1) parametry techniczne instalacji magazynowych oraz sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub do sieci dystrybucyjnej krajowej,
- 2) zawarte przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego umowy o świadczenie usług magazynowania gazu ziemnego oraz świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego zawierają postanowienia zobowiązujące operatorów będących stronami tych umów do dostarczenia, na zasadach ciągłych i w każdych warunkach, całkowitych ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej

– w okresie nie dłuższym niż 40 dni.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, którzy utrzymują zapasy obowiązkowe tego gazu w instalacjach magazynowych zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykorzystują zdolności przesyłowe zarezerwowane na potrzeby dostarczenia całkowitych ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej wyłącznie na te potrzeby.”;

4) w art. 24b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy umowy, o których mowa w ust. 1, przewidują utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, art. 24a stosuje się odpowiednio.”,

b) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten odpowiada lub jest wielokrotnością okresów, o których mowa w art. 25 ust. 4 lub 5;”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego może upoważnić osobę reprezentującą przedsiębiorstwo lub podmiot przyjmujący zlecenie wykonywania zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do przeprowadzenia czynności związanych z weryfikacją, przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, technicznych możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego oraz do reprezentowania go przed Prezesem URE i ministrem właściwym do spraw energii.”,

d) w ust. 6 uchyla się zdanie drugie,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes URE, w drodze decyzji, wyraża zgodę albo odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu umowy, o którym mowa w ust. 6.”,

f) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, planujące zawierać umowy na wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, umieszczają na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) planowanych warunkach, na jakich umowa ta będzie wykonywana;
- 2) planowanej wysokości wynagrodzenia za wykonanie tej umowy wraz ze sposobem wyliczenia tego wynagrodzenia, biorąc pod uwagę zakres powierzonych do wykonywania zadań, okres obowiązywania tej umowy oraz ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego i która ze stron tej umowy jest właścicielem tego gazu.”;

5) w art. 25:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego są obowiązani:

- 1) poinformować Prezesa URE o zamiarze rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego,
- 2) przekazać operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych informacje o miejscu magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia tych zapasów do systemu gazowego – najpóźniej na 30 dni przed dniem rozpoczęcia tego przywozu.”,

b) dodaje się ust. 8–10 w brzmieniu:

„8. Prezes URE przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii oraz operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych informacje o wielkościach zapasów obowiązkowych ustalonych zgodnie z ust. 2 i 5.

9. Ilość gazu ziemnego przywiezionego, o której mowa w ust. 2 i 5, ustala się jako różnicę między wielkością przywozu i wywozu w okresach, o których mowa w tych przepisach.

10. Przedsiębiorstwo energetyczne, które wykonywało działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot, który dokonywał jego przywozu, utrzymują zapasy obowiązkowe gazu ziemnego ustalone zgodnie z ust. 2 lub ust. 5, w okresach, o których mowa w tych przepisach, także w przypadku odpowiednio, cofnięcia przez Prezesa URE koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą lub wygaśnięcia tej koncesji albo zaprzestania przywozu gazu ziemnego.”;

6) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego przekazują operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych informacje o miejscu magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia tych zapasów do systemu gazowego – do dnia 15 czerwca każdego roku.

2. Przedsiębiorstwa i podmioty, o których mowa w ust. 1, przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi URE informacje o:

- 1) rzeczywistej wielkości utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz miejscu ich magazynowania, według stanu na dzień 15 września – do dnia 20 września każdego roku;
- 2) działaniach podjętych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku, w celu zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą oraz realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego – do dnia 15 maja każdego roku.”;

7) w art. 30:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, lub podmiot któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.”,

b) w ust. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku odmowy podpisania protokołu z kontroli przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, lub podmiot któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Prezes URE może wezwać przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego lub podmiot, któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do usunięcia uchybień określonych w protokole z kontroli, wyznaczając termin ich usunięcia.”;

8) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych uruchamia zapasy obowiązkowe gazu ziemnego po uzyskaniu zgody, o której mowa w art. 26 ust. 1, w ilościach niezbędnych do bilansowania systemu gazowego w okresie występowania zakłóceń w dostarczaniu gazu ziemnego lub nieprzewidzianego wzrostu jego zużycia, o których mowa w art. 49 ust. 1.

2. Operatorzy, o których mowa w ust. 1, informują o uruchomieniu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych w instalacjach magazynowych:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – operatora systemu magazynowania,
- 2) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, którzy utrzymują te zapasy, lub podmiot, któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego – najpóźniej w dniu uruchomienia tych zapasów.

3. Operator systemu magazynowania gazu ziemnego przekazuje niezwłocznie przedsiębiorstwom energetycznym wykonującym działalność w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotom dokonującym przywozu gazu ziemnego, lub podmiotom, którym zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, utrzymującym zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w zarządzanych przez niego instalacjach magazynowych, informację o uruchomieniu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

4. W przypadku uruchomienia zapasów obowiązkowych operator systemu magazynowania, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego i podmiot, któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, utrzymujący te zapasy w instalacjach magazynowych zlokalizowanych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, dostarczają do systemu gazowego gaz ziemny w ilościach i w terminach wskazanych przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemów połączonych.

5. W przypadku uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego z instalacji magazynowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której zapasy te są utrzymywane przez więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego lub podmiot, któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, przyjmuje się, że uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w ilościach proporcjonalnych do wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych przez każde z tych przedsiębiorstw lub podmiotów w tej instalacji magazynowej.

6. W okresie uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych dokonuje bilansowania systemu przesyłowego gazowego z uwzględnieniem art. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych (Dz. Urz. UE L 91 z 27.03.2014, str. 15).

7. W okresie uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych:

- 1) dokonuje rozliczeń finansowych za pobrane ilości gazu ziemnego od przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub od podmiotów dokonujących przywozu gazu ziemnego, których zapasy obowiązkowe gazu ziemnego zostały uruchomione;
- 2) dokonuje rozliczeń finansowych z tytułu dostarczonych ilości gazu ziemnego podmiotom zlecającym usługę przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego, na rzecz których zapasy obowiązkowe gazu ziemnego zostały uruchomione;

- 3) bilansuje system przesyłowy gazowy oraz prowadzi rozliczenia z użytkownikami tego systemu z tytułu niezbilansowania;
- 4) zapewnia neutralność kosztową działalności w zakresie bilansowania systemu przesyłowego gazowego przez przeniesienie kosztów i przychodów z tytułu prowadzenia tej działalności na użytkowników systemu gazowego.

8. Rozliczenia kosztów wynikających z uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, prowadzone są dla każdej doby gazowej rozumianej jako okres od godziny 6⁰⁰ danego dnia do godziny 6⁰⁰ następnego dnia, w której nastąpiło uruchomienie tych zapasów odrębnie z:

- 1) przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotami dokonującymi przywozu gazu ziemnego zobowiązanymi do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, których zapasy obowiązkowe zostały uruchomione lub z podmiotami przyjmującymi zlecenie wykonywania zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego,
- 2) podmiotami zlecającymi usługi przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego, na rzecz których nastąpiło uruchomienie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego

– po zakończeniu miesiąca, w którym uruchomiono te zapasy.

9. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia rozliczeń za uruchomione zapasy obowiązkowe gazu ziemnego oraz kalkulacji ceny za paliwa gazowe stosowanej do tych rozliczeń,
- 2) szczegółowy sposób bilansowania systemu przesyłowego gazowego i prowadzenia rozliczeń z tytułu jego niezbilansowania w okresie uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego

– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa, potrzebę zapewnienia neutralności kosztowej działań bilansujących podejmowanych przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, równoprawne traktowanie przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmiotów dokonujących przywozu gazu ziemnego oraz innych użytkowników systemu gazowego, a także przejrzysty i obiektywny charakter przyjętego systemu rozliczeń.”;

9) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. 1. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych, po zakończeniu każdej doby gazowej, w której uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, do godziny 12⁰⁰, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi URE informacje o:

- 1) terminie i ilości uruchomionych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w tej dobie gazowej oraz instalacjach magazynowych, z których zostały uruchomione;
- 2) przedsiębiorstwach energetycznych i podmiotach, o których mowa w art. 52 ust. 7 pkt 1, od których zostały odebrane zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w tej dobie gazowej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazują operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych:

- 1) operator systemu magazynowania, w zakresie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, w zakresie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych przez te podmioty poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– po zakończeniu każdej doby gazowej, w której doszło do uruchomienia tych zapasów, do godziny 10⁰⁰.

3. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych, po zakończeniu każdego miesiąca gazowego, rozumianego jako okres od godziny 6⁰⁰ pierwszego dnia danego miesiąca do godziny 6⁰⁰ pierwszego dnia kolejnego miesiąca, w którym uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi URE raport obejmujący w formie zbiorczej informacje, o których mowa w ust. 1.

4. Po zakończeniu miesiąca gazowego, w którym uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, operator systemu magazynowania przekazuje operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych, oraz przedsiębiorstwom energetycznym lub podmiotom, o których mowa w art. 52 ust. 7 pkt 1, informacje o ilościach gazu ziemnego stanowiących podstawę do prowadzenia rozliczeń za odebrane zapasy obowiązkowe gazu ziemnego niezwłocznie po ich ustaleniu.”;

10) w art. 59 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dysponuje pełną mocą i pojemnością instalacji magazynowania gazu ziemnego oraz skraplania gazu ziemnego przyłączonych do systemu gazowego oraz dysponuje zapasami obowiązkowymi gazu ziemnego.”;

11) w art. 63:

a) w ust. 1:

– po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) wykorzystuje zdolności przesyłowe zarezerwowane na potrzeby dostarczenia całkowitych ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w sposób niezgodny z art. 24a ust. 3;”;

– po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) nie dopełnia obowiązku poinformowania Prezesa URE o zamiarze rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego, o którym mowa w art. 25 ust. 6;”;

– pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, lub podmiotu, któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, nie usunie, w wyznaczonym terminie, uchybień do czego został zobowiązany na podstawie art. 30 ust. 9;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3a–5a, 6 i pkt 19b, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5b, 6b, 8–10 i 18b, kara pieniężna wynosi od 10% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara dotyczy działalności wykonywanej na podstawie koncesji, wysokość kary wynosi od 10% do 15% przychodu ukaranego

przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”;

12) w art. 64:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) pkt 1, 2, 3, 5b, 6, 6b, 11, 16, pkt 18a w zakresie kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 19 i 19b – wymierza Prezes URE;

2) pkt 1–5a, 7, 8, 18, pkt 18a z wyłączeniem kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 18b i 20 – wymierza Prezes Agencji;”

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pkt 6a, 17 i 19a – wymierza minister właściwy do spraw energii.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Agencji wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1–5a, 7, 8, 18, pkt 18a z wyłączeniem kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 18b i 20, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw energii.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 5b, 6, 6b, 11, 16, pkt 18a w zakresie kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 19 i 19b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.”;

13) uchyla się art. 65;

14) w art. 66:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego lub odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów od decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej.”

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) orzeczenie sądu stało się prawomocne.”

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks

postępowania administracyjnego oraz przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”,

d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Kary pieniężne, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 3–7, płatne są na konto właściwego urzędu skarbowego.

8. Kary pieniężne, o których mowa w art. 64 ust. 1, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o ich wymierzeniu stała się prawomocna.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 i 791) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 32 w ust. 1 w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) obrotu paliwami stałymi, obrotu energią elektryczną za pomocą instalacji o napięciu poniżej 1 kV będącej własnością odbiorcy, obrotu skroplonym gazem ziemnym dostarczonym z zagranicy dokonanego w punkcie dostawy do terminalu w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1731 i 2260), obrotu paliwami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro lub jeżeli sprzedaż ma na celu likwidację zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych zgodnie z art. 25 ust. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, 1948 i 1986 oraz 2017 r. poz. ...), obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 euro oraz obrotu ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW;”;

2) w art. 33 uchyla się ust. 1a;

3) w art. 35:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wniosek o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą powinien ponadto określać wielkość średniodobowego planowanego przez podmiot przywozu w okresie od dnia jego rozpoczęcia do dnia 30 września następującego po rozpoczęciu przywozu, zgodnie z ustawą wymienioną w art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do wniosku o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą wyłącznie w zakresie wywozu gazu ziemnego.”;

4) w art. 41 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezes URE cofa koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą, również w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne nie utrzymuje zapasów obowiązkowych gazu ziemnego lub nie zapewnia ich dostępności zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2, art. 24a oraz art. 25 ust. 2 albo ust. 5 ustawy wymienionej w art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a.”;

5) w art. 43:

a) w ust. 5 skreśla się przecinek i wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 6”,

b) uchyla się ust. 6.

Art. 3. W ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1165 i 1986) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego dla przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie utrzymują zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, na okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 września 2018 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustala, na wniosek tego przedsiębiorstwa lub podmiotu złożony do dnia 5 sierpnia 2017 r., w drodze decyzji, na podstawie danych o wielkości dokonanego przywozu w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. wynikających ze sprawozdań statystycznych sporządzanych przez to przedsiębiorstwo lub podmiot oraz danych przekazanych w trybie art. 49c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii oraz operatorowi systemu przesyłowego gazowego informacje o wielkościach zapasów obowiązkowych gazu ziemnego ustalonych zgodnie z ust. 1, do dnia 5 września 2017 r.”.

Art. 4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacje o rzeczywistej wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych

w okresie od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 września 2018 r. oraz miejscu ich magazynowania, według stanu na dzień 30 września 2017 r. – do dnia 10 października 2017 r.

Art. 5. W terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 52 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, operator systemu przesyłowego gazowego przedłoży Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia instrukcję ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej, o której mowa w art. 9g ustawy zmienianej w art. 2, dostosowaną do treści tych przepisów wykonawczych, w trybie określonym w art. 9g ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych informacje o miejscu magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w wielkości ustalonej zgodnie z art. 37 ustawy zmienianej w art. 3, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia zapasów tego gazu do systemu gazowego, do dnia 10 września 2017 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3, art. 4 i art.6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 2 lit. b i pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2017 r.;
- 3) art. 1 pkt 11 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2017 r.

UZASADNIENIE

I. Zmiany w zakresie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego

1. Wprowadzenie

W dniu 22 lipca 2016 r. uchwalona została ustawa o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (dalej: nowelizacja ustawy – Prawo energetyczne), która w celu poprawy bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego wprowadziła do ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (dalej – ustawa o zapasach) usunęła dotychczasowe uprzywilejowanie sprzedaży gazu ziemnego z dostawą na granicy przez nałożenie obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego na własne potrzeby oraz usunęła możliwość uzyskania zwolnienia z tego obowiązku dla tzw. małych sprzedawców.

Dotychczasowe doświadczenia wynikające ze stosowania nowych przepisów dotyczących zapasów obowiązkowych gazu ziemnego wskazują, że konieczne jest podjęcie dalszych działań legislacyjnych w celu wprowadzenia ułatwień dla podmiotów zobowiązanych do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych sygnalizowanych przez uczestników rynku w stosunku do obowiązującego stanu prawnego.

2. Proponowane rozwiązanie prawne

2.1. Wprowadzane ułatwienia dla podmiotów zobowiązanych do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego

Ustawa wprowadza szereg ułatwień w realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, w tym:

- 1) zmniejsza obowiązki administracyjne przez zniesienie konieczności przedstawiania operatorowi systemu przesyłowego lub operatorowi systemów połączonych przez podmiot zobowiązany charakterystyki instalacji magazynowej zlokalizowanej na terytorium RP, w której utrzymywane są zapasy obowiązkowe gazu ziemnego. Zgodnie z proponowaną zmianą obowiązek ten będzie ciążył na operatorze systemu magazynowania;
- 2) wprowadza przejrzyste zasady dotyczące uruchamiania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez operatora systemu przesyłowego gazowego;

- 3) określa transparentne i niedyskryminacyjne reguły dokonywania rozliczeń z tytułu kosztów powstałych w związku z uruchomieniem zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, które będzie prowadził operator systemu przesyłowego w ramach bilansowania systemu gazowego w oparciu o cenę rynkową;
- 4) dookreśla zasady oddziaływania regulatora rynku na podmioty, którym zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- 5) rozstrzyga w sposób jednoznaczny wątpliwości interpretacyjne dotyczące przepisów regulujących zasady funkcjonowania systemu bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, redukując tym samym ryzyka regulacyjne związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Dodatkowo, przedłożony projekt porządkuje kwestie sankcji, jakie Prezes URE nakłada na podmioty, które nie realizują obowiązków określonych w ustawie, dostosowując te regulacje do znanych już uczestnikom rynku rozwiązań przyjętych w ustawie – Prawo energetyczne.

2.2 Rozstrzygnięcie wątpliwości interpretacyjnych sygnalizowanych przez uczestników rynku w stosunku do obowiązującego stanu prawnego

W ramach rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych projekt nowelizacji potwierdza dotychczas stosowaną praktykę, że ilość zapasów obowiązkowych jest określana na podstawie wielkości zrealizowanego przywozu netto gazu ziemnego, tj. gazu ziemnego, który trafia do odbiorców na terytorium RP (przywóz pomniejszony o wywóz), a nie od przywozu brutto. Proponowane rozwiązanie ma na celu budowanie pozycji kraju jako hubu gazowego w Europie Środkowo-Wschodniej, w szczególności w związku z realizowanymi projektami infrastrukturalnymi służącymi dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego z zagranicy.

W dalszej kolejności zmiany przesądzają, że na potrzeby zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezbędne jest zarezerwowanie zdolności przesyłowych ciągłych. Ma to na celu zagwarantowanie możliwości sprowadzenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do kraju w dowolnym momencie w czasie kryzysu energetycznego.

Projekt jednoznacznie rozstrzyga również wątpliwości interpretacyjne, które zgłaszali uczestnicy rynku w odniesieniu do rodzaju zdolności przesyłowych, które w świetle obowiązujących przepisów ustawy o zapasach zapewniałyby możliwość dostarczenia zapasów obowiązkowych utrzymywanych zagranicą do krajowego systemu gazowego.

W tym celu projekt doprecyzowuje, że zdolności przesyłowe zarezerwowane na potrzeby związane z utrzymywaniem zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza granicami RP mogą być wykorzystywane wyłącznie na te potrzeby.

Oznacza to, że w przypadku utrzymywania zapasów obowiązkowych poza terytorium RP podmiot zobowiązany jest do zarezerwowania zdolności przesyłowych na zasadach ciągłych w punkcie wyjścia z systemu zagranicznego oraz punkcie wejścia do systemu krajowego, w wielkości umożliwiającej sprowadzenie całości tych zapasów do krajowego systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni. Rezerwacja mocy dedykowanych na potrzeby zapasów obowiązkowych jest niezbędna w celu umożliwienia wprowadzenia do systemu krajowego dodatkowych ilości gazu ziemnego, powyżej zamówionych ilości kontraktowych gazu ziemnego wprowadzanego w normalnych warunkach rynkowych w celu realizowania umów sprzedaży zawartych z odbiorcami gazu ziemnego.

Akceptowanie innych rozwiązań, np. wykorzystywania przez podmiot zobowiązany do utrzymywania zapasów obowiązkowych zdolności przesyłowych, które podmiot ten zarezerwował jako niezbędne do realizacji tego obowiązku, na cele inne niż wcześniej zadeklarowaną realizację ustawowego obowiązku, tj. w ramach bieżącej działalności handlowej, nie przyczyniłoby się do zwiększenia ilości gazu ziemnego w systemie. Przy założeniu pełnego wykorzystania zdolności przesyłowych pod przesył wolumenów handlowych (a takie miałyby najprawdopodobniej miejsce w momencie uruchomienia zapasów, które następuje przeciw z reguły przy nadzwyczajnie zwiększonym zużyciu gazu ziemnego), takie wykorzystanie zdolności przesyłowych skutkowałoby wyparciem wolumenów handlowych przez gaz ziemny stanowiący zapasy obowiązkowe. Wykorzystanie mocy przesyłowych pod wolumeny handlowe tym samym nie służyłoby zapewnieniu bezpieczeństwa paliwowego państwa.

Dodatkowo należy zauważyć, że wymóg rezerwowania zdolności przesyłowych w punkcie wejścia do systemu gazowego stanowi wyraz dążenia do ustanowienia symetrycznych warunków dla utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, niezależnie od miejsca ich magazynowania. Należy wskazać, że usługi magazynowania oferowane przez operatora systemu magazynowania w instalacjach magazynowych zlokalizowanych na terytorium RP obejmują również zdolności przesyłowe w punkcie wejścia do krajowego systemu przesyłowego, co gwarantuje dostarczenie zapasów obowiązkowych do systemu w każdej sytuacji. Zapewnienie analogicznych warunków w

przypadku magazynowania zapasów obowiązkowych w instalacjach magazynowych znajdujących się poza terytorium RP wymaga zatem rezerwacji zdolności przesyłowych na połączeniu między systemami gazowymi, na warunkach ciągłych, dedykowanych wyłącznie ilościom wynikającym z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych. W ramach dalszego doprecyzowywania i rozstrzygnięcia powstałych wątpliwości interpretacyjnych proponowana regulacja wprowadza definicję podmiotu przywożącego. Zgodnie z nią jest to osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, która dokonuje przywozu gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na potrzeby własne. Definicja obejmuje również przedsiębiorstwa energetyczne będące w dniu 3 września 2009 r. właścicielami sieci przesyłowej. To doprecyzowanie ostatecznie przesądza o konieczności podejmowania przez te podmioty działań przyczyniających się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw.

Nowelizacja w sposób jednoznaczny rozstrzyga również wątpliwość co do dopuszczalnych sposobów utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Utrzymywane mogą być one wyłącznie fizycznie w instalacji magazynowej. Wyklucza to zatem możliwość realizacji obowiązku przez usługę tzw. „wirtualnego magazynu”. W celu zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw zapas obowiązkowy nie może być bowiem przechowywany poza konkretnie wskazaną instalacją magazynową.

Jednocześnie w celu jednoznacznego określenia i wskazania odrębnych kategorii podmiotów zobowiązanych do utrzymywania zapasów obowiązkowych, tj. podmiotów dokonujących przywozu gazu ziemnego na terytorium RP w celu odsprzedaży i na potrzeby własne, definicja podmiotu przywożącego wyłącza przywóz gazu ziemnego w ramach wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą z definiensu definicji „podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego”.

Projektowana nowelizacja wprowadza również zmiany w przepisach ustawy – Prawo energetyczne, tj. upraszcza i porządkuje zasady udzielania przez Prezesa URE koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą tak, aby na etapie występowania o udzielenie koncesji podmiot nie był zmuszony do posiadania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, ale mógł je utworzyć dopiero w momencie faktycznego podejmowania działalności gospodarczej, a więc rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego na terytorium RP.

3. Kary pieniężne

Projekt zawiera również propozycje zmian przepisów regulujących nakładanie kar pieniężnych. Celem tych zmian jest uporządkowanie obowiązujących przepisów oraz zapewnienie realizacji przepisów wprowadzanych niniejszą ustawą.

Proponowane zmiany art. 63 i art. 64 ustawy o zapasach mają umożliwić rozgraniczenie uprawnień do nakładania kar przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych. Należy wskazać, że ustawa o zapasach w obowiązującym brzmieniu nie wskazuje Prezesa URE jako organu uprawnionego do wymierzania kary określonej w art. 63 ust. 1 pkt 18a, tj. za utrudnianie lub uniemożliwianie przeprowadzenia kontroli w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych – zgodnie bowiem z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy, Prezes URE jest właściwy tylko odnośnie do kar wymienionych w art. 63 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 6, 11, 16, 19 i 19b, co dodatkowo potwierdzone jest treścią art. 64 ust. 3 ustawy. Zgodnie zaś z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach, do wymierzania kar, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 18a, właściwy jest Prezes Agencji Rezerw Materiałowych (co dodatkowo potwierdzone jest treścią art. 64 ust. 2). Oczywiście wydaje się być to, że skoro Prezes URE uprawniony jest do przeprowadzenia kontroli w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego to powinien być także organem uprawnionym do sankcjonowania utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia kontroli tego typu.

Projektowane zmiany wprowadzają sankcje za niewypełnienie przez podmioty zobowiązane kluczowych obowiązków związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, wynikających zarówno z już obowiązujących przepisów, jak i z nowo wprowadzanych w niniejszym projekcie. Analiza funkcjonowania ustawy w brzmieniu obowiązującym wykazała, że w odniesieniu do niektórych obowiązków, tj. w szczególności w odniesieniu do obowiązku informowania o planach rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego, ustawa w brzmieniu obowiązującym nie przewiduje możliwości nałożenia kary pieniężnej za niewywiązanie się z tego obowiązku.

4. Przepisy przejściowe

Projekt obejmuje również przepisy przejściowe (w tym również przepisy doprecyzowujące przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw), które regulują szczególne zasady postępowania przy tworzeniu zapasów obowiązkowych na sezon 2017/2018.

III. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Projekt wywołuje pozytywne skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne. W szczególności proponowane rozwiązanie wzmacnia bezpieczeństwo energetyczne Rzeczypospolitej Polskiej oraz rozstrzyga wątpliwości interpretacyjne istniejące na gruncie obowiązującego stanu prawnego przez co ograniczone zostanie ryzyko regulacyjne przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na polskim rynku gazu.

IV. Przewidywany wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Projektowane przepisy nie wpłyną na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

V. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana regulacja nie wpływa na sektor finansów publicznych.

VI. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

VII. Notyfikacja

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.